

Norsk økonomi som Kuwait

Begge landene har god økonomi pga olja. Begge regjeringene sverger til fri flyt av varer, kapital og arbeidskraft. Og begge landenes politikk er å importere arbeidskraft fremfor å lære opp egne folk.

Dette ble avdekket til gangs i den pågående pandemien. En stengte ned landet, men ikke grensene før det kom et mutert virus som krever enda større felles dugnad. Bare med en kort innreisestopp fikk vi belyst at næringslivet fra jordbruket, reiselivet, bygge bransjen, helsevesenet til fiskeindustrien, ikke klarte å holde hjulene i gang uten import av arbeidskraft. Men i stedet for å få en diskusjon om sjølberging, kan en lese raljerende beskrivelser av folk i NAV-kø og hets mot de som våger å antyde at vi må lære opp vår egen ungdom.

Sjøl har jeg jobbet både som tungeskjærer, sløyer, filetskjærer, pakker og truckfører med kompetansebevis. Derfor kan jeg med sikkerhet si at det hverken er et kompetanseproblem eller manglende interesse for jobbene i fiskeindustrien. Det er ene og alene at industrien betaler for dårlig. Den importerte arbeidskrafta betales ikke med norske lønninger. Vi har alt for lenge godtatt sosial dumping.

Betalte vi de utenlandske arbeiderne med norske lønninger, ville de få råd til å slå seg ned her i landet. Og det har vi behov for. For vi har ei regjering som gjør det de kan for å få ungdommen til å flytte til urbane strøk. Men fiskeindustrien må være på småstedene langs kysten. Dersom industrilønningene i utkantene ble skikkelig betalt, fikk vi også ungdommen til å bli.

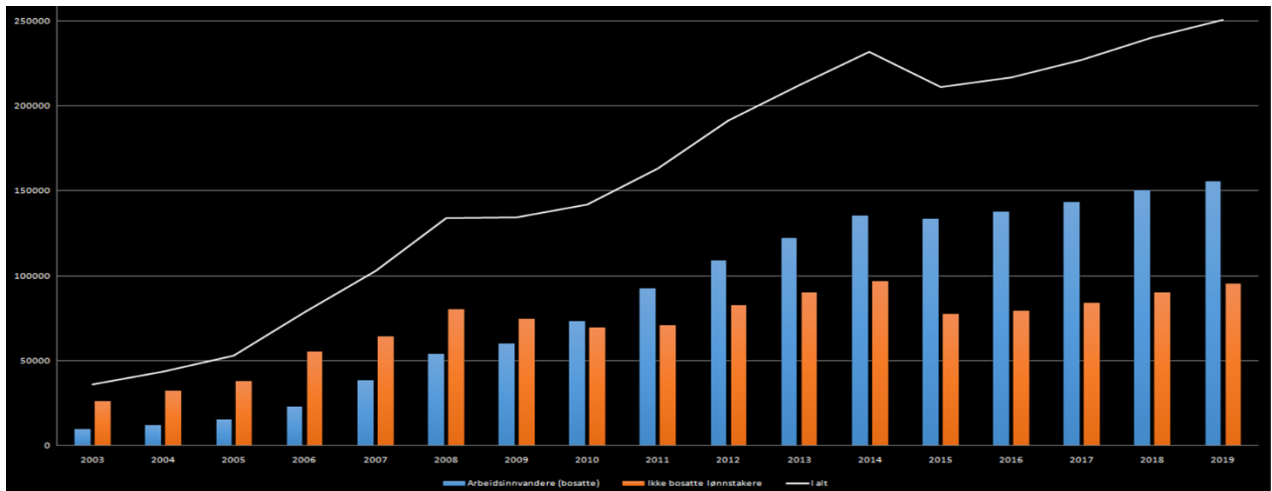
Uheldigvis har regjeringa og industrieierne felles interesse i å holde lønna nede. Kystbefolkninga ønsker derimot ei bærekraftig næring som kan eksistere i evig tid. Det betyr at jakta på maksimal avkastning må stoppes. Vi må ha stramme reguleringer som gjør at både kystbefolkninga på sjøen og på land skal kunne leve av den evigvarende ressursen vi har her. Råstoffet må betales bedre til fiskerne og lønningene til NNN-arbeiderne må opp på gjennomsnittlig industriarbeiderlønn.

Dagens «væreiere» har neppe økonomi til det. Men det skyldes at de må konkurrere med den fisken den havgående flåten får sende ut av landet, ubearbeid. Kvotepolitikken til samtlige fiskeriministrer de siste 30 årene, har spilt falitt. Så har da også Riksrevisjonen påpekt en del av sviket, men som dagens politikere velger å overse.

Å gjøre oss avhengig av importert arbeidskraft, er faktisk korttenkt. Vi har en oljeindustri som er på hell. Vi må derfor ha en langsiktig fiskeripolitikk som kan sysselsette oss som bor her. Det betyr at vi må satse mer på utdanning til yrkesfag. Stoppe bemanningsbyråene, også for å heve statusen med yrkesfagene.

Vi har 250 000 innvandrere der en god del av dem pendler. Vi har en arbeidsledighet som er passert 200 000. Det er myndighetenes oppgave å harmonisere disse tallene, sørge for nødvendig opplæring og sørge for at alle får ei lønn som en kan leve av her i landet.

Frode Bygdnes, Rødt

Antall arbeidsinnvandrere, bosatte og ikke-bosatte

